

שאמר שבה, מלמד שאירועה ריתה בתחללה. ובתוב ואל אליה, שהרי אלו אחד היה לה עם נעמי, ועכשו חורה לסתורונת הראzon, וטעתה אחר עבודה זורה שללה.

ורות דבקה בה (שם), כמו שקיבלה עליה בתיו בעלה, דבקה באמונתה. בא וראה שכחה של רות, שאף על פי שאימת בעלה לא הייתה עליה, דבקה באמונתה. ועל כל זה, נעמי חזרה לה במתחללה, והתרתמה בה התראות, וככלן קבלתן עליה.

רבי ברוקא אמר, כתוב (בראשית כ) וישכם אברהם בפרק ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגור שם על שכמה ואות הילד. כיון שפתות אל הגור, מהו שם על שכמה? אלא מלמד, שהזהירה על על האמונה, ולעמד بما שעלה רגילה בתחללה עמו. שהיתה רגילה בתחללה עמו. כתוב אכן שם על שכמה, ובתוב שם (שםות טו) שם לו חוק ומשפט. מה למטה על שכינה - אף כאן על שכינה.

מה עשתה? כיון שאתה עצמה יוצאת מפתח רשותו של אברהם, חורה לקלקולה. מה בתוב? ותליך ותמ"ע, אחרי עבודת גלולים וגלולי בית אביה. וכתיב הכל הפה מעשה מעתוועים".

רבי חידקא ורבי שמעון בר יוסי קי הולכים בךך. אמר רבי שמעון לרבי חידקא, הרי שנינו, נכרי וועסק בתורה הוא כמו פהן גדול. מה הטעם שקל אותו לכהן גדול, והרי כתוב (תהלים ע) ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל. הקדוש ברוך הוא נמן אומה לישראל, לעולם הבא.ומי שלא קיבלת, לא מקבלים עלייהם שבר בעולם הבא.

אליה. אמר ר' נהום אמר ר' יהודה, מדק אמר שבה, מלמד שאירועה הייתה בתחללה. וכתיב ואל אליה, דקה אלו אחד היה לה עם נעמי, ועכשו חורה לסתורונת הראzon, וטעתה אחר עבודה זורה שללה.

ורות דבקה בה, כמה שקיבלה עליה בחוי בעלה, דבקה באמונתה. בא וראה שכחה של רות, שאף על פי שאימת בעלה לא הייתה עליה, דבקה באמונתה. ועל כל דא, נעמי חזרה לה במתחללה, והתרתמה בה התראות, וככלן קבלתן עליה.

רבי ברוקא אמר, כתיב (בראשית כא י) וישכם אברהם בפרק ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגור שם על שכמה ואות הילד. כיון דכתיב אל הגור שם על שכמה ואות הילד. אל לא מלמד, שהזהירה על על האמונה, ולעמד בפה שהזהירה רגילה בתחללה עמו. כתיב הכא שם על שכמה, וכתיב הטעם (שםות טו כד) שם שם לו חוק ומשפט. מה להן על שכינה, אף כאן על שכינה.

מה עשתה, כיון שאתה עצמה יוצאת מפתח רשותו של אברהם, חורה לקלקולה. מה כתיב, (בראשית כא י) ותליך ותמע. אחרי עבודה זורה וגלולי בית אביה. וכתיב (ירמיה י ט) הכל הפה על שכינה. מעשה מעתוועים.

רבי חידקא ורבי שמעון בר יוסי, והוא קאזי באורחא, אמר ר' שמעון לרבי חידקא, הוא תנין, נכרי וועסק בתורה, ככהן גדול הו. מי טעמא שקלו לכהן גדול. וכתיב, (תהלים עה ח) ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל. קודשא בריך הוא יהה לישראל, לכבול עלייה אגרא לעלמא דאתמי, ומילא קבלותה, לא מקבלי עלייהו אגרא בעלמא דאתמי.